

kunne erhverve det fornødne til deres uforsørgede Børns forsvarelige Underhold og Opdragelse, have Ret til af det offentlige at oppebære en Understøttelse til hvert Barns yldte attende Aar, lig det Normalbidrag, der i Henhold til Lov om Mødrenedenfor Ægteskabet og deres Børn ydes disse Mødre. Den saaledes ydede Hjælp har ikke Fattighjælps Virkning. — I Stedet for at oppebære den nævnte Understøttelse skulle de heromhandlede Enker have Ret til vederlagsfrit at faa Barnet eller Børnene, for saa vidt de ere skolepligtige, optagne i et af Kommunen oprettet Skolehjem (Dagarbejdsskole, jfr. Børneloven). — Naar den Understøttelse, der ydes Moderen, af denne ikke udelukkende anvendes til Barnets eller Børnenes Underhold eller Opdragelse, kan Kommunalbestyrelsen (i København Magistraten) bestemme, at Understøttelsen skal ydes i Naturalier (Føde, Beklædning osv.), eller at Barnet eller Børnene, efter at Henvendelse til Værgeraadet derom er sket, tilpligtes at besøge et Skolehjem (Dagarbejdsskole), en Arbejdsstue, et Fortsættelsesasyl eller lignende Indretning, hvor saadanne findes. — Understøttelsen udredes af Opholdskommunen efter det for Opholdskommunen gældende Normalbidrag. Er den understøttede ikke forsørgelsesberettiget i Opholdskommunen, har denne Krav paa at erholde $\frac{3}{4}$ af Understøttelsen refunderede af Forsørgelseskommunen eller, hvis ingen saadan findes, af den offentlige Kasse, som Understøttelsen vilde have paahvilet, saafremt den havde været Fattighjælp. — Af Kommunernes Udgifter i Henhold til foranstaaende tilskylder Statskassen Halvdelen.

25. F. t. Lov om Tillæg til Fabrikloven af 11. April 1901 (Nr. 71). (Birck og Johan Knudsen). [A. Sp. 4443].

Forelagt i *Folketinget* $\frac{29}{4}$ (F. Sp. 6642). — Kom ikke til Behandling.

Forslaget gaar i Hovedsagen ud paa følgende:

1. Alderen for Børn, der maa anvendes i Fabriker, sættes op fra 12 til 14 Aar.

2. Kvinder inddrages under de for unge Mennesker givne Beskyttelsesregler og Regler med Hensyn til Natarbejde og Maksimalarbejdstid.

3. Maksimalarbejdstiden (10 Timer) indtræder for Kvinders Vedkommende først 1. Januar 1912; 1. Januar 1916 indskrænkes den nævnte Maksimalarbejdstid til $9\frac{1}{2}$ Time, 1. Januar 1920 til 9 Timer, 1. Januar 1926 til $8\frac{1}{2}$, 1. Januar 1930 til 8 Timer netto og 1. Januar 1933 til 8 Timer brutto inklusive 20 Minutters Hviletid.